

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2016 r. około godz. 23.10 na terenie Ośrodka (...) przy ul. (...) w R. nietrzeźwy oskarżony K. K. (1) wsiadł do swego samochodu m-ki H. (...) nr rej. (...). Następnie oskarżony jeździł pojazdem po terenie Ośrodka między znajdującymi się tam domkami letniskowymi. Podjeżdżał również samochodem pod boczną bramę, która była zamknięta. Do pojazdu oskarżonego podszedł stróż B. R.. K. K. (1) w sposób hałaśliwy i wulgarny nakazał mu otwarcie bramy. Nie czekając na otwarcie bramy oskarżony wycofał a następnie podjechał w pobliże domku gdzie zamieszkiwał wraz z rodziną. Następnie opuścił pojazd i udał się do domku. B. R. na polecenie zarządcy Ośrodka wezwał Policję. Na miejsce przyjechali funkcjonariusze K. G. i P. F.. Udali się do domku wskazanego im przez stróża i obudzili śpiącego oskarżonego. Był on pobudzony i agresywny. W kieszeni miał kluczyki od pojazdu. K. K. (1) przewieziono na miejscowy Komisariat, gdzie poddano go badaniu przy użyciu urządzenia służącego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu (...) Trzy badania wykazały odpowiednio: I badanie wykonane o godz. 23.50 – 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie wykonane o godz. 23.52 – 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz III badanie wykonane o godz. 00.25 – 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wykonującym badanie policjantom oskarżony oświadczył, że wypił około 0,5 l. wódki i whisky o godz. 20.00.

Oskarżony K. K. (1) był w przeszłości karany sądownie za przestępstwo z art.178a § 1 kk na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z 26 czerwca 2015 r w sprawie sygn. II K 646/14 na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wyrokiem tym orzeczono też zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Wyrok uprawomocnił się 04.07.2015 r.

(dowód: zeznanie B. R. k.4v-5v,100v-101; A. B. k.13v-14,101-101v; M. K. k.19v-20,101v-102; P. F. k.26v-27,102-102v; K. G. k.37v,102v-103; protokół użycia alkometru k.2; świadectwo legalizacji alkometru k. 59; protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 7-12; mapa i wypis z rejestru gruntów k. 29-30; informacji dot. posiadanych uprawnień do kierowania pojazdami k.40; odpisu wyroku w sprawie sygn. II K 646/14 k.44-46; informacja z centralnej ewidencji kierowców k. 119-120; wyjaśnienia oskarżonego k. 24,57,113-113v)

Oskarżony K. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Wyjaśnił, że przyjechał na wczasy do R. nie po to aby jeździć samochodem, lecz po to aby pić alkohol. Oskarżony nie jeździł samochodem po terenie Ośrodka. Spożywał alkohol początkowo na dyskotecę, na której był z żoną i teściową. Następnie pił sam w domku letniskowym. Skończył pić alkohol krótko przed przyjazdem Policji i udał się spać

(wyjaśnienia oskarżonego k. 113-113v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej zaprzeczył, że kierował pojazdem na terenie Ośrodka (...) przy ul. (...) w R.. Wyjaśnienia K. K. (1) sprzeczne są z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków tj. B. R. i A. B. . Z zeznań świadków wynika bezsprzecznie, że oskarżony uruchomił swój samochód i jeździł nim na drodze przeciwpożarowej oraz między domkami letniskowymi. B. R. mający bezpośredni kontakt z oskarżonym dostrzegł, że jest on w stanie upojenia alkoholowego. Świadkowie wskazali K. K. (1) przybyłym na miejsce policjantom. Funkcjonariusze odnaleźli w kieszeni nietrzeźwego K. K. (1) kluczyki od samochodu H.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Zdaniem sądu oskarżony wyjaśniał celowo nieprawdę aby uniknąć odpowiedzialności karnej.

Sąd podzielił zeznania funkcjonariuszy Policji K. G. (k.37v,102v-103) oraz P. F. (k.26v-27,102-102v). Świadkowie relacjonowali o faktach, które dostrzegli wykonując swe codzienne obowiązki służbowe. Z zeznaniem świadków korespondują zeznania pozostałych obserwatorów zdarzenia - B. R. (k.4v-5v,100v-10) i A. B. (k.13v-14,101-101v). Pracownicy Ośrodka widząc zachowanie nietrzeźwego oskarżonego zdecydowali o zawiadomieniu Policji. Świadkowie

nie mieli żadnego interesu, aby zeznawać fałszywie na niekorzyść oskarżonego. Nie dopatrzone się w zeznaniach sprzeczności nakazujących wątpić w prawdomówność świadków. Zeznanie małżonki K. K. (1) – M. K. nie miało większego znaczenia dla ustaleń w sprawie. Wymieniona zeznała, że położyła się spać około godz. 22.00 i nie widziała co robił jej małżonek do chwili gdy położył się do łóżka.

W tej sytuacji nie budzi wątpliwości, że oskarżony K. K. (1) kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. W świetle zeznań świadków oraz informacji zawartych w protokole oględzin (k.7-12) bezspornym jest, że w miejscu gdzie doszło do zdarzenia odbywa się faktycznie ruch pojazdów. Zgodnie z art. 178a § 4 kk jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W czasie popełnienia przypisanego czynu K. K. (1) był karany sędownie z art.178a § 1 kk na mocy wyroku w sprawie sygn. II K 646/14 SR w Legionowie. Nadto w czasie popełnienia przypisanego mu czynu oskarżony naruszył sądowy zakaz prowadzenia pojazdów (k.44-46).

Wymierzając oskarżonemu karę sąd uwzględnił okoliczności obciążające. Należą do nich niewątpliwie okoliczności popełnionego czynu. W szczególności na niekorzyść oskarżonego działa to, że mimo wcześniejszej karalności oraz obowiązującego sądowego zakazu prowadzenia pojazdów, zdecydował się na jazdę samochodem. Nadto w organizmie oskarżonego stwierdzono stężenie alkoholu przekraczające 2 promile. K. K. (1) na skutek spożytego alkoholu miał w znacznym stopniu osłabione zdolności psychofizyczne i stanowił zagrożenie dla osób wypoczywających w Ośrodku przy ul. (...) w R. oraz zatrudnionego tam personelu. Okoliczności te oraz dane zawarte w centralnej ewidencji kierowców (k. 119-120), świadczą o nieumiejętności korzystania przez niego z doświadczeń życiowych oraz lekceważeniu obowiązującego porządku prawnego. Niniejsza sprawa wskazuje również na to, że oskarżony ma najwyraźniej problem związany z nadużywaniem alkoholu.

Pośród okoliczności popełnionego czynu oraz prezentowanej postawy przed sądem nie dopatrzone się okoliczności działających na korzyść oskarżonego. Biorąc pod uwagę wysokość zagrożenia ustawowego za popełnienie przestępstwa z art.178a § 4 kk, okoliczności przedmiotowe i podmiotowe popełnionego czynu oraz znaczny stopień winy sąd orzekł wobec oskarżonego na tej podstawie karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Dotychczasowy tryb życia oskarżonego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że K. K. (1) w sposób rażąco lekceważy obowiązujący porządek prawny. Dostrzegając, że oskarżony przejechał pojazdem stosunkowo krótki dystans oraz zaniechał jazdy do miasta, sąd orzekł karę oscylującą dolnej granicy wymiaru ustawowego. Z uwagi na wcześniejszą karalność oskarżonego na karę pozbawienia wolności sąd nie miał możliwości aby wymierzoną karę warunkowo zawiesić (art.69 § 1 kk).

Stosownie do treści art. 42 § 3 kk, sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W ocenie sądu brak jest podstaw do przyjęcia że czyn oskarżonego zaliczyć można do grupy wyjątkowych wypadków, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, co umożliwiłoby orzeczenie zakazu w krótszym wymiarze.

Na podstawie art. 43 § 3 kk sąd nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu posiadanego prawa jazdy Starostwu Powiatowemu w W..

W myśl art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach sądowych orzeczono w pkt V wyroku obciążając nimi oskarżonego w całości.

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)

-(...)

(...)